

го-то той уби, и дѣйствѣваше злѣ за него, но Исѹсъ кѣто чѹ отиде въ пѣсто мѣсто, гдѣто насыти съ пять ичимены хлѣбовы и двѣ рыбы петъ хилады человекѣцы, кои-то кѣто съ удивихса за чѣдо-то, поискаха да го гравнатъ, и да го проповѣдатъ за царь, а Исѹсъ отиде самси въ горѣ-тѣ, и рече на ученицыте си, кои-то бѣха дошли преди малко отъ проповѣданіе-то, да съ поотстѣрнатъ, а тѣи кѣто влазѹха въ корабель-атъ, стараахаса да приминатъ въ Витсайдѣ, но волненіе-то имъ дади голѣмѣ мѣкъ, а Исѹсъ кѣто вида, че съ мѣчатъ, доде при тѣхъ, ходѣщъ по море-то, кое-то съ и утѣши. Петаръ кѣто вида това, поиска и той да ходи одъ горѣ по море-то, но за маловѣріе-то си начна да потѣва, а Исѹсъ си простра рѣкъ-тѣ, и зѣаки го. Послѣ доде въ мѣста-та на Тира и Сідона, и тамъ исцѣли дѣщерѣж-тѣ хананейскѣ: а оттамъ доде на приморіа-та Галілеискы, гдѣто исцѣли единъ глухонѣмъ: и пакъ съ седамъ хлѣба и малко рыбы насыти четыры хилады человекѣцы, освенъ жены-те и и дѣца-та, а отъ тамъ кѣто идиши въ Витсайдѣ, исцѣли единъ слѣпъ. Тамъ пыта ученицы-те си, какъ мыслатъ человекѣцы-те за него? а тѣи мѣ речекоха: защото мыслатъ, че е сынъ на Бога живаго, послѣ имъ показа, че треба да иди въ Іерѹсалимъ, и че тамъ ще да умри. А подиръ тѣмъ на шестый Августъ, както що дѣржи наша-та церква, приобрѣзиса предъ ученицы-те си на Ѡаворскѣ-тѣ горѣ, и имъ съ ави кѣто сѣнце. И послѣ оздрави единъ бѣсанъ, кого-то ученицы-те мѣ, ако и да имъ бѣ-